

Psalm 103

“Loof de HEERE, mijn ziel, en alles wat in mij is Zijn heiligen Naam.”

Psalm 103:1

Ad Leeuwenhage

1. *Loof den HEERE, mijn ziel, en al wat binnen in mij is,
Zijn heiligen Naam.*
2. *Loof en HEERE, mijn ziel, en vergeet geen van zijn weldaden;*
3. *Die al uw ongerechtigheid vergeeft,
Die al uw krankheden geneest;*
4. *Die uw leven verlost van het verderf,
Die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheden;*
5. *Die uw mond verzadigt met het goede,
uw jeugd vernieuwt als eens arends.*
6. *De HEERE doet gerechtigheid en gerichtten
al degenen, die onderdrukt worden.*

Een geweldige Psalm in het Oude Testament.

Met uiteraard “nieuwtestamentische” waarheden.

We zouden bijvoorbeeld de Efezebrief hier direct naast kunnen leggen.

Door alle tijden heen zijn gelovigen door de woorden van deze Psalm getroost en versterkt geworden.

Het is een “Loflied”.

Het “Loof den HEERE” vond zijn weerklank in het leven van de Psalmist.

En zeker ook in het Leven van de HEERE Jezus Christus.

En hopelijk ook in ons eigen leven.

Deze HEERE is uiteraard Dezelfde als: Onze HEERE Jezus Christus.

: Onze Verlosser en Zaligmaker.

Alle Psalmen zijn Messiaans.

Ze spreken over Christus:

over Zijn Geloof, over Zijn lijden, en over Zijn sterven;

over Zijn Opstanding, en over Zijn Verheerlijking;

over Zijn werk “nu” en over Zijn werk in de “toekomst”.

Lukas 24:25-27

De HEERE Jezus zegt dat: Mozes; en **al** de Psalmen; en **al** de profeten; spreken over Hem.

We zullen ons hier in het bijzonder bezighouden met de eerste 6 verzen van deze Psalm. In de eerste 6 verzen wordt namelijk de HEERE Jezus, als Mens, vertroost. En vervolgens wordt daarmee elke gelovige in Christus in deze eerste 6 verzen vertroost.

Daarna wordt vanaf vers 7 het volk Israël vertroost en daarna worden de volkeren vertroost.

Dus eigenlijk wordt zo de gehele Schepping vertroost.

Met als gevolg dat de HEERE door al het schepsel geloofd en geprezen zal worden.

Het is dan ook altijd goed en in moeilijke ogenblikken zelfs “**noodzakelijk**” om na te denken en voor jezelf op te sommen in welke positie je door Gods Genade gebracht bent en welke zegeningen je allemaal in de HEERE Jezus Christus ontvangen hebt.

Wij zouden dan ook het Voorbeeld van de Psalmist “navolgen”. Want dan zijn wij, waar heel het Nieuwe Testament ons ook toe oproept, “navolgers” van Christus.

Psalm 103:1:

De Psalmist begint dan ook met:

“Loof den HEERE, Mijn ziel, en al wat binnen in Mij is, Zijn Heilige Naam”.

Dit zouden de woorden van elke gelovige moeten zijn.

Maar het zijn in de éérste plaats de Woorden van dé “Gelovige”: onze HEERE Jezus Christus, de Zone Davids Zelf.

Wij zijn als gelovigen dikwijls zo traag om de HEERE te loven.

We zijn meer geneigd tot “klagen”, dan tot “loven”.

En wij zijn meer geneigd tot “vragen”, dan tot “danken”.

Maar de HEERE Jezus zegt via de pen van David:

Ik stel den HEERE geduriglijk voor Mij; omdat Hij aan Mijn rechterhand is, zal ik niet wankelen. Daarom is Mijn hart verblijd en Mijn eer verheugt zich; ook zal Mijn vlees zeker wonen. Want Gij zult Mijn ziel in de hel niet verlaten; Gij zult niet toelaten, dat Uw Heilige de verderving zie.

(Psalm 16:8-10) (Handelingen 2:25-27)

“Loof den HEERE Mijn ziel, en al wat binnen in Mij is, Zijn Heilige Naam”.

En hoewel de HEERE Jezus bedroefd is geweest:

over het ongelooft van Zijn tijdgenoten;

over het feit dat zij Hem als hun Verlosser verwierpen;

Hij verdriet had over “ziekte en dood”;

en vreselijk tegen het moment opgezien heeft van het “van God verlaten zijn”, omdat God de Vader, in die 3 uren van dikke duisternis Hem de rug zou toekeren;

toch liet de HEERE Jezus Zich niet leiden door de omstandigheden, of door emoties, of door Zijn gevoelens, **maar Hij liet Zich alleen leiden door alles, wat God gesproken had.**

En vandaar ook:

“Loof den HEERE Mijn ziel, en al wat binnen in Mij is, Zijn Heilige Naam”.

Hij loofde de HEERE, niet alleen met de mond, maar met heel Zijn “Wezen”.

En dat van “binnen uit”, namelijk: **“al wat binnen in Mij is”**.

En waar het hart vol van is, daar stroomt de mond van over.

Johannes 4:14:

De HEERE Jezus zegt:

“Zo wie gedronken zal hebben van het Water, dat Ik hem geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het Water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden als een fontein van Water, springende tot in het Eeuwige Leven”.

Handelingen 4:20:

Petrus en Johannes zeggen:

Wij kunnen niet laten te spreken, hetgeen wij gezien en gehoord hebben.

:1 Mijn ziel = נפש = 300.80.50 = 430 = nephesh
Met heel Mijn Wezen; In heel Mijn Levenswandel.
Met alles wat Ik ben, en met alles wat Ik heb.
Met heel Mijn denken, met heel Mijn lichaam, in heel mijn handel en wandel. In heel Mijn doen en laten.

En David, namelijk de Zone Davids, namelijk Gods Geliefde Zoon, zegt dan ook: **“Al wat binnen in Mij is, love de HEERE”**.

Het “loven”, van David, bestaat daar uit, dat Hij in volle aanbidding voor Zijn HEERE, neerknielt. Voor de Eersteborene, voor Hem, Die overvloedig en heerlijk is. Heel Zijn wezen is in letterlijke en in Geestelijke zin in volkomen onderwerping, geloof en gehoorzaamheid aan God en Zijn Woord.

Loven = ברך = 20.200.2 = 222 = baruch = Knielen, zegenen, vloeken
Eerstborene = בכר = 200.20.2 = 222 = bechoor
Overvloedig zijn = כבד = 200.2.20 = 222 = chaboor
Wagen = כרב = 2.200.20 = 222 = cherub: spreekt over heerlijkheid

Nu, als er **Iemand** was, Die in volle onderwerping, en gehoorzaamheid, en daarmee tot Lof en Verheerlijking van Zijn Hemelse Vader leefde, en niets deed, tenzij Hij dat de Vader zag doen, dan was het wel de Zone Davids, onze HEERE Jezus Christus.

:1 Al wat binnen in Mij is, Zijn Heilige Naam.

Het was alleen Die Heilige Naam, waarmee de HEERE Jezus innig verbonden wilde zijn.

En het is Die Heilige Naam, waarmee wij verbonden zijn en Die ons losweekt van deze wereld, door ons te trekken uit die wereld. (*Galaten 4*)

En Die ons tevens heiligt en bekwaam maakt tot onze dienst aan Hem.

Het is die Helende Naam, Die ons tot "1" brengt en ons apart zet, tot Zijn dienst.

Handelingen 4:12:

En de zaligheid is in geen Andere; want er is ook onder den Hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij **moeten** zalig worden. Namelijk Jezus Christus, de Nazarener, Dien gij gekruist hebt, maar Welken God van de doden heeft opgewekt (:10).

:2 De Psalmist zegt nogmaals : "Loof den HEERE, Mijn ziel"

: "Met alles wat Ik heb, kniel Ik voor U neder"

:2 En vervolgens staat er: "En Hij vergeet geen van Zijn weldaden".

De Geliefde Zoon (= David), vergeet niet één enkele weldaad van de HEERE, maar Hij denkt er juist over na.

Psalm 1:2:

Zijn lust is in des HEEREN Wet (= Woord), en Hij overdenkt Zijn Wet (= Onderwijzing), "bij dag en bij nacht".

Hij staat er mee op, en Hij gaat er mee naar bed.

Met als gevolg, dat de Psalmist gaat "danken".

En zo is het ook met elke gelovige in Christus, als hij over al die dingen nadenkt, die de HEERE Jezus Christus, hem in Zijn grote Liefde en Genade, geschonken heeft. **Dan kan het niet anders, of ook hij zal de HEERE Jezus Christus, voor al deze weldaden danken.**

Maar als kinderen Gods, vergeten we vaak om met het Woord van God bezig te zijn en dus kunnen wij er ook niet over nadenken.

Want we hebben het altijd maar zo druk, en we hebben zo weinig tijd, en we doen al zoveel.

En we zien meer in de werken van Martha, dan te leven vanuit de rust zoals Maria.

Maar de HEERE Jezus, heeft daar een totaal andere mening over.

(Lukas 10:41,42; Psalm 27:4)

Maar hoe meer we denken, en nadenken over de weldaden des HEEREN, hoe meer de lof in ons hart, zal opstijgen.

En dus van "binnenuit".

Hebreeën 13:15:

Laat ons dan door Hem **altijd** Gode opofferen, een offerande des lofs, dat is de vrucht der lippen, die Zijn Naam belijden.

:2 Loof de HEERE Mijn ziel, en vergeet geen van Zijn weldaden.

:2 Namelijk:

De grote daden Gods, Die Hij gedaan heeft in Christus Jezus, ten behoeve van alle zondaren.

De grote daden Gods, ten behoeve van gelovigen.

De grote daden Gods, ten behoeve van u en mij.

De Weldaden Gods, gedemonstreerd in:

Het Werk, wat God in de HEERE Jezus Christus gedaan heeft, 2000 jaar geleden.

In Zijn geboorte, in Zijn Leven hier op Aarde, in Zijn lijden en in Zijn sterven, in Zijn dood en in Zijn Opstanding.

In Zijn Hemelvaart, en in de Uitstorting van Zijn Heilige Geest.

In al de zegeningen die ons in de Hemel en in Christus geschonken zijn.

En in het Werk, wat de HEERE Jezus Christus nu doet, als onze Hogepriester van het Nieuwe Verbond, naar de Ordening van Melchizedek.

Met als doel, dat ook wij, "**persoonlijk**", betrokken zouden zijn in het Hogepriesterlijk werk van onze Heiland, **nu**.

Dit zijn de wonderdaden en weldaden Gods.

En op deze Heilsfeiten is ons geloof gebouwd.

Want ons geloof, berust niet op gevoelens of op bevindingen, maar rust op de Grote daden Gods in Christus Jezus onze HEERE.

Wij mogen rusten in Zijn Volbrachte Werk.

Wij zouden daarin gaan staan en daarin de zekerheid van het geloof hebben.

En als wij over al die weldaden van de HEERE Jezus Christus nadenken, dan kan het niet anders: **dan zullen wij Hem danken.**

1 *Thessalonicenzen 5:18:*

Dan danken wij Hem, onder alle omstandigheden.

Want wat er ook verandert,

wat er zich ook wijzigt in ons leven,

welke problemen we ook kunnen hebben,

of welke droefheid we ook te verwerken hebben, **één ding** blijft:

“De Beloften Gods, en de Weldaden Gods, zijn onveranderlijk”

En daar zouden wij in “staan”, en daar zouden wij in “roemen”.

De HEERE Jezus deed die **“Grote Weldaad”** aan ons, 2000 jaar geleden.

En de HEERE wil ook verdere **Weldaden** aan ons doen, zodra wij de HEERE Jezus Christus aanvaard hebben als onze persoonlijke Verlosser en Zaligmaker. En daarom zouden we in de praktijk van ons leven onszelf aan Hem toevertrouwen. We zouden onszelf aan Hem en Zijn Woord en aan Zijn werk in en aan ons overgeven.

David, De Geliefde Zoon, noemt een rijtje van 8 Weldaden, namelijk 8 Beloften Gods.

Hij spreekt van vergeving (:(3)

Hij spreekt van genezing (:(3)

Hij spreekt van verlossing (:(4)

Hij spreekt van kroning (= **Verandering van denken**) (:(4)

Hij spreekt van verzadiging (:(5)

Hij spreekt van vernieuwing (:(5)

Hij spreekt over onze lichamelijke toevergadering tot Christus (:(5)

Hij belooft dat het lijden om Zijns Naams wil, door Hem gewroken zal worden (:(6)

:2 En dus zegt de Psalmist:

Als u Christus kent als uw Heiland en HEERE, vergeet dan alstublieft niet één van Zijn Weldaden, maar denkt daar dag en nacht over na.

En looft de HEERE, met al wat binnen in u is, Zijn Heilige Naam.

Loof en kniel voor Hem neder, en leef vanuit al Zijn Beloofde zegeningen.

En Petrus zou zeggen:

1 Petrus 5:6-9:

Vernedert u dan onder de krachtige Hand Gods, opdat Hij u verhoge te Zijner tijd. Werpt al uw bekommernissen op Hem, want Hij zorgt voor u. Zijt nuchteren, en waakt; want uw tegenpartij, de duivel, gaat om als een briesende leeuw, zoekende wie hij zou mogen verslinden. Denwelken wederstaat, vast zijnde in het geloof, wetende, dat hetzelfde lijden aan uw broederschap, die in de Wereld is, volbracht wordt.

Dus nogmaals:

Denk na, over wat Hij aan u deed en wat Hij nog verder in u wil doen.

En u zult Hem daarvoor danken.

- :3 Die al uw ongerechtigheden vergeeft, en Die al uw krankheden geneest.
- :3 U komt voor de Rechter te staan, maar de Rechter spreekt u vrij. Want op grond van geloof in de HEERE Jezus Christus zijn al uw zonden vergeven en is de Rechtvaardigheid van Christus u toegerekend geworden.

Vergeven = Wegzenden, wegdragen, met rust laten.

= Uw zonden zijn weggedragen aan het Kruishout.

En hoe ver zijn mijn en uw zonden weggedragen?

Psalm 103:12:

Zo ver, als het Oosten verwijderd is van het Westen.

Zo ver heeft Hij onze overtredingen van ons gedaan.

We worden nooit meer met onze zonden geconfronteerd.

Ze zijn vergeven.

Ze zijn weggedaan.

1 Petrus 2:24:

Die Zelf onze zonden in Zijn Lichaam weggedragen heeft op het hout, opdat wij der zonden afgestorven zijnde, der Gerechtigheid leven zouden, door Wiens striemen gij genezen zijt.

Efeze 1:7:

In Welken (in Christus Jezus) wij hebben de verlossing door Zijn bloed (= Leven), namelijk de vergeving der misdaden, naar de Rijkdom Zijner Genade.

1 Johannes 2:12:

Ik schrijf u kinderkens, **want de zonden zijn u vergeven**, om Zijns Naams wil.

Wat een “weldaad”, dat wij van onze zonden verlost zijn.

En dat ze voor God niet meer bestaan.

Misschien nog wel voor elkaar, maar dit komt omdat wij nog steeds niet willen erkennen en geloven dat onze oude mens met de HEERE Jezus gestorven is aan het kruis van Golgotha

:3 Die al uw krankheden geneest.

:3 We waren ongeneeslijk ziek, en waren ten dode opgeschreven.
Alleen de overlijdensakte moest nog getekend worden.

Lukas 10:30; Johannes 8:44:

We waren gevallen in de handen van de moordenaar van den beginne.

En wij lagen langs de kant van de weg, “dood te gaan”.

We konden niets anders meer doen, dan ons overgeven aan de Genade en aan de Innerlijke Ontferming en aan de Barmhartigheid van Deze Samaritaan.

Die namelijk gekomen was, om te zoeken en zalig te maken wat verloren was. (Lukas 19:10)

Of anders gezegd:

De HEERE Jezus Christus heeft door Zijn “dood en opstanding”, ons genezing toebereid.

Hij heeft in Zichzelf de zonde en de zonden geoordeeld aan het kruis.

En door Zijn striemen, is ons genezing geworden. (Jesaja 53; 1 Petrus 2:24)

Wat een Genade, wat een Weldaad.

En niet een lichamelijke genezing, want lichamenlijk gaan we toch dood.

Maar een “Geestelijke”, een “innerlijke”, een “Eeuwige” genezing.

:4 Die uw leven verlost van het verderf.

:4 Het woord “**Verlossing**” is nog zo’n essentieel woord in de Bijbel.
Voor Verlossing moet een **Losprijs** betaald worden.
Zoals een slaaf losgekocht wordt op de slavenmarkt.

Elk natuurlijk mens in Adam is zo'n slaaf.

De mens wil dit niet graag erkennen, maar is hij slaaf van van alles en nog wat.

Hij is slaaf van de zonde.

Hij is slaaf van de zonden.

Hij is slaaf van zijn eigen begeerten.

Hij is slaaf van zijn eigen gestelde wetten en regels.

Hij is eventueel slaaf van de 10 geboden.

Hij is slaaf van opgelegde regeltjes, door baas en Overheid.

Hij is slaaf van zijn bezit.

Hij is slaaf van zijn eigen zondige vlees.

Hij is slaaf van de dood.

En de enige "Aardse" manier om van al dat "slaaf zijn" af te komen, is door te sterven.

Door van onze "oude mens" "**verlost**" te worden.

Zoals we hopelijk weten, kondigde de HEERE, direct na de zondeval van Adam aan dat Hijzelf Zijn Schepping zou verlossen. (*Genesis 3:15*)

Dit liet wel 4000 jaar op zich wachten, maar wat maakt dit uit?

De HEERE had het toch beloofd?

En door geloof in de HEERE Jezus Christus krijgt men deel aan al Gods Beloften en krijgt men dus ook deel aan deze Belofde Verlossing.

En dit gebeurde juridisch 2000 jaar geleden.

De Losprijs werd toen betaald op het kruis van Golgotha.

De HEERE Jezus Christus kocht ons daarna vrij met Zijn Opstandingsleven.

1 Petrus 1:18,19:

Wetende, dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw **ijdele** wandeling, die u van de vaders overgeleverd is; maar door het dierbaar bloed (= Leven) van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam.

Johannes 8:36:

Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben (= verlost van slavernij), zo zult gij waarlijk vrij zijn.

Galaten 5:1:

En als je dan vrijgemaakt bent, staat dan ook in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid (= wet) bevangen.

Dus wij zijn “verlost”, en we zijn in de “vrijheid” gesteld.

Daar zouden we dus in staan, en we zouden daaruit leven.

Want onze zonden **zijn** vergeven.

We **zijn** genezen door Zijn striemen.

We **zijn** verlost van het verderf.

En vervolgens staat er:

:4 Die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheden.

:4 Kroon = Spreekt over heerlijkheid en over verheerlijking

= Spreekt over heerschappij

= Spreekt over, “dat wat omringt”

= עֵטָר = 200.9.70 = atar = Kronen, omringen, omsingelen, overdekken

Een kroon omringt en beheerst dus dat gedeelte van het hoofd, waar onze gedachten zijn.

Via deze kroon wordt dus uitdrukking gegeven aan het feit, dat er bepaalde gedachten zijn, die nu de heerschappij zouden hebben in ons leven.

Via deze kroon worden bepaalde gedachten gevangen.

Deze kroon drukt uit dat ons denken nu beheerst zou worden door bepaalde gedachten, of innerlijke bewegingen.

En welke gedachten of innerlijke bewegingen zouden ons leven nu beheersen?

Vanuit welk principe zouden we nu denken, leven en handelen?

De meest voor de hand liggende gedachte, in verband met een **Kroon**, zou zijn: koningschap, recht en heerschappij in deze wereld.

Maar:

Hoewel de HEERE Jezus Christus “Melchizedek” is, nl: “De Rechtvaardige Koning”. En Hij in de nabije toekomst Zijn Koninkrijk in deze wereld met kracht zal openbaren, spreekt deze Kroon niet van **recht**, of van **oordeel**, of van **gericht**, maar van: **goedertierenheid en barmhartigheden**.

De gedachten van de HEERE Jezus Christus worden in onze bedeling om-

ringd en dus beheerst door “liefde, genade, vrede, innerlijke ontferming, barmhartigheid en goedertierenheid”.

Goedertierenheid = Spreekt over genade geven, en genade betonen.

Als dit Zijn gedachten beheerst, is dit dus een dagelijkse aangelegenheid.

Barmhartigheid = Spreekt over innerlijke ontferming.

Als dit Zijn gedachten beheerst, is dit dus een dagelijkse aangelegenheid.

Genade en innerlijke ontferming beheersen nu Zijn gedachten.

Ontferming en genade zijn nu de heersende beginselen.

Wij leven niet voor niets in de Bedeling der Genade Gods. (*Efeze 3:2*)

En deze Kroning **met goedertierenheid en barmhartigheden**, is dan ook niet de handelswijze van de Koning, maar van de **Hogepriester van het Nieuwe Verbond**.

:4 En aangezien wij deel hebben aan Zijn **Kroning**, delen wij ook in Zijn “Priesterdienst”.

En dat is precies, wat wij direct na onze “Verlossing” konden verwachten. Het spreekt namelijk over het Nieuwe Verbond, de periode waarin Christus nog steeds geen Koning is in de wereld, maar wel Hogepriester is in de Hemel.

En deze kroon, deze heerschappij der genade, staat op Zijn hoofd.

En deze kroon beheerst nu **Zijn** en dus ook **ónze** gedachten.

Want Hij kroont ons: met Zijn goedertierenheid en met Zijn barmhartigheden.

We zouden ook *Romeinen 12* hier naast kunnen leggen.

Romeinen 1 - Romeinen 7:

Verlost van elke slavernij.

Romeinen 8:

We zouden ons nu niet meer laten leiden door het vlees, maar door de Geest Gods.

Romeinen 9 - Romeinen 11:

De kwestie over het feit of Gods plan met het volk Israël nog een vervolg krijgt.

Romeinen 12:

Nu wij verlost zijn van elke slavernij en wij de Geest van God ontvangen hebben, Die ons wil leiden naar onze zoonstelling, zouden wij onze lichamen stellen tot een levend, heilig, Gode welgevallig offer en zouden wij veranderd moeten worden in de vernieuwing van ons denken.

En genade, vrede, barmhartigheid, goedertierenheid enz., zouden nu ons denken beheersen.

:5 Die uw mond verzadigt met het goede, uw jeugd vernieuwt als eens Arends.

:5 Het goede = Het Woord Gods;
De Blijde Boodschap van het Nieuwe Verbond.

Als al het "Goede", dat wij door geloof en uit Genade in Christus ontvangen hebben, onze gedachten gaat beheersen (uitgebeeld in die kroon), dan zegt dit vers dat dit dan ook tot uitdrukking zal komen via onze mond, via onze woorden.

Het is onvoorstelbaar uit welk een diepe diepte wij door de HEERE getrokken zijn en geplaatst zijn in de Hoogte en in Zijn wonderbaar Licht.

Dat wij deel gekregen hebben aan de Verhoogde Christus, in de Hemel, en deel gekregen hebben aan al Zijn zegeningen en aan Zijn Hogepriesterlijk Werk, **nú**.

Wat een weldaad. En dit alles is Genade.

Looft den HEERE, mijn ziel, en vergeet geen van Zijn weldaden

Als wij daaraan denken, kunnen we niet anders dan danken.

: Dan danken wij voor de vergeving.

: Dan danken wij voor de genezing.

: Dan danken wij voor de verlossing.

: Dan danken wij voor het feit, dat ook wij gekroond zijn met de Genade van Christus.

Opdat ook wij deze Genade zouden geven en zouden verlenen aan anderen, **wie zij ook Zijn, en wat we ook uitgevreten hebben.**

Dat ook wij elkander zouden vergeven (ongevraagd), zoals Christus ons vergeven heeft.

En dat Zijn innerlijke ontferming over de zondaar en over elk kind van God, ook in onze harten werkzaam zou zijn.

:5 Verzadigt

Galaten 3:16:

Het Zaad, Hetwelk is Christus.

Het Onderwerp van al ons spreken zou zijn onze HEERE Jezus Christus en Zijn weldaden.

De natuurlijke mens is in deze Wereld nooit verzadigd.

Hij heeft nooit genoeg.

Hij wil altijd meer.

Hij vindt eigenlijk nergens voldoening en bevrediging in.

Maar als wij de HEERE Jezus Christus kennen, namelijk in ware gemeenschap met Hem leven, dan zullen de diepste verlangens van ons hart in Hem worden bevredigd.

Psalms 23:

Dan kunnen we met de Psalmist zeggen:

De HEERE is mijn Herder, **mij ontbreekt niets.**

Hij heeft mij doen nederliggen aan grazige weiden,

Hij voert mij zachtken naar zeer stille wateren,

Hij verkwikt mijn ziel, en leidt mij in het spoor der gerechtigheid,

Hij verkwikt mijn ziel.

Er is ook niets of niemand Wat ons hart zó verkwikt, als de gemeenschap met de Levende en Opgestane HEERE Jezus Christus.

Wat een weldaad.

We zijn geen hongerigen meer, we zijn geen dorstigen meer, want de HEERE Jezus zegt:

Johannes 6:35:

Ik Ben het Brood des Levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.

Hij verzadigt ons hart, onze gedachten en onze mond met het Goede.
Met het Goede, namelijk het Woord Gods, de Geest Gods, het Brood des Levens, het Levende Water.

- :5 En uw jeugd vernieuwt Hij als eens Arends. **De Weldaden Gods**, beginnen met **Vergeving**, en worden vervuld in **Eeuwige jeugd**.
Onze **innerlijke vernieuwing**, staat direct in verband met onze uiteindelijke **lichamelijke vernieuwing**.

Anders gezegd:

Onze wedergeboorte staat in direct verband met de uiteindelijke verandering van ons lichaam, bij de zogenoemde Opname van de Gemeente.

Er is niet alleen een innerlijke verandering tot stand gekomen bij onze wedergeboorte.

Want niet alleen onze inwendige mens wordt vernieuwd van dag tot dag. Maar wij verwachten in de nabije toekomst, dat ook onze uitwendige mens veranderd zal worden en wij een verheerlijkt, namelijk een Hemels lichaam zullen ontvangen.

De Adelaar = Koning van de Lucht, als machtig type van God Zelf
= Hemelburger

= Eén van de 4 aspecten van de HEERE Jezus Christus
(*Ezechiël 1:10; Ezechiël 10:14; Openbaring 4:7*)

Uitbeeldend de Heerlijkheid van Christus, tronend op het Verzoendeksel of de Genadetroon, want van tussen de Cherubim zou de HEERE tot ons spreken

= Heeft na een periode van 7 jaar weer een nieuwe verenpracht
En heeft dan dus een Nieuwe en Verheerlijkte Gedaante
Want alles wat met de oude "7" te maken had is dan afgelegd

Jeugd = נער = 200.70.50 = naër = jongeling

= Type van iemand, die wedergeboren is

En nu vliegt de Jongeling – ook lichamelijk – de Hemel in.

En om nog even op het woordje **Vernieuwing** terug te keren.

Het is een woord dat vandaag aan de dag veel gehoord wordt.
Maar dan in de zin van **Verbetering**.

Een mens-, een wereld- en een maatschappij-vernieuwing en -verbetering.

En dit zou dan een geleidelijk proces moeten zijn.

Maar 6000 jaar (en als je de "**dwaze wetenschappers**" moet geloven, zelfs miljoenen jaren), heeft de menselijke historie bewezen, dat een mens niet in staat is om zijn eigen leven op een hoger peil of op een hoger plan te brengen.

De HEERE kent de hoogmoedige gedachten van de mens.

De Bijbel spreekt dan ook over de **absolute verdorvenheid** van de mens.

En dat er in de mens, totaal geen goed woont. Die mens moet niet verbeterd, maar zou uit God, nl: **opnieuw geboren** moeten worden.

De HEERE neemt het de mens niet kwalijk dat hij van nature een zondaar is.

Maar de HEERE neemt het de mens wel kwalijk als diezelfde mens blijft proberen zichzelf op een "hoger plan" te krijgen, en dit tegen beter weten in.

Want daardoor blijft de mens ontkennen dat hij wedergeboren moet worden en dat God Zelf in Christus Jezus iets totaal nieuws en blijvends geschapen heeft.

1 Korinthe 15:21:

En dat de HEERE Jezus Christus het Hoofd en de Eersteling is van deze Nieuwe Schepping.

Openbaring 21:5:

Hij, Die op de troon zit, zegt: "Ziet, "**Ik**" maak alle dingen nieuw".

2 Korinthe 5:17:

Want wie **in Christus is**, is een Nieuw Schepsel; het oude is voorbij gegaan, ziet alles is nieuw geworden.

Het is de HEERE Jezus Christus dus, Die in Zijn dood een einde maakte aan de oude schepping, maar Die in Zijn opstanding het begin werd van de nieuwe schepping.

Als een mens dit gelooft, wordt hij bevrijd van zijn drang naar eigen prestaties. En een ieder die niet meer zelf werkt aan zijn eigen "verbetering", maar in Hem gelooft Die zondaren rechtvaardigt, zal óók dat vernieuwingsproces ondergaan, en dit van binnenuit.

Dan zal ook hij, een Nieuwe Schepping zijn in de HEERE Jezus Christus. Dat vernieuwingsproces is begonnen sinds de Opstanding van Christus. Christus is het Begin en de Gemeente is het eerste resultaat van deze vernieuwing.

En zal uitlopen in: **Uw jeugd vernieuwt als eens Arends.**

Namelijk de verandering van ons lichaam, voorafgaand aan onze Hemelvaart.

We hebben dus alle reden, om de HEERE te danken voor al Zijn weldaden en genadegaven.

Weet u ze nog?

We danken Hem voor de vergeving.

We danken Hem voor de genezing.

We danken Hem voor de verlossing.

We danken Hem voor het feit, dat ook wij gekroond zijn met de Genade van Christus.

Opdat ook wij deze Genade zouden geven en zouden verlenen aan anderen, **wie zij ook zijn en wat we ook uitgevreten hebben.**

Dat ook wij elkander kunnen en zouden vergeven (ongevraagd), zoals Christus ons vergeven heeft.

Dat Zijn innerlijke ontferming over de zondaar en over elk kind van God ook in onze harten werkzaam zal zijn.

En dat wij uit mogen zien naar onze lichamelijke verandering om in een volmaakt lichaam voor eeuwig bij Hem te zijn.

Maar voor zover wij nog hier op Aarde, en in het vlees zijn:

:6 De HEERE doet Gerechtigheid en gericht al dengenen, die onderdrukt worden.

:6 De gehele Mensheid, wordt op één of andere wijze verdrukt, of onderdrukt. Maar in algemene zin, doet de HEERE daar (nog) niets aan.

Die nood zou de mens er overigens wel toe moeten bewegen om in geloof tot de HEERE Jezus Christus te komen, om van Hem verlossing te ontvangen.

En als men dan een gelovige is en uit geloof wil leven en om Christus' wil dan smaadheid aangedaan wordt en verdrukt en onderdrukt wordt. Dan hebben we hier de Belofte van de HEERE, dat de HEERE dit onrecht, wat anderen Zijn kinderen (= gelovigen in Christus) aangedaan hebben, zal wreken (heel soms in het heden, maar zeker in de toekomst).

De HEERE zal dan een rechtvaardig oordeel uitspreken, en uitvoeren.

Hij zal aan de onrechtvaardigen (= ongelovigen) Zijn rechtvaardigheid demonstreren. En Hij zal aan de rechtvaardigen (= gelovigen in Hem) Zijn rechtvaardigheid bewijzen. Maar dit zal pas op de Jongste Dag, gerealiseerd worden, want nu verbergt de HEERE Zich nog en leven wij nog steeds in de periode waarin Zijn Overvloedige Genade heerst.

En daarom wordt tot ons gezegd:

Romeinen 12:19:

Wreekt uzelf niet, beminden, maar geeft den toorn plaats; want er is geschreven: Mij komt de wraak toe; Ik zal het vergelden, zegt de HEERE.

Als gelovigen in Christus ons smaadheid aandoen, wordt tot ons gezegd:

Hebreeënen 10:30, 31:

Want wij kennen Hem, Die gezegd heeft: Mijne is de wrake, Ik zal het vergelden, spreekt de HEERE. En wederom: De HEERE zal Zijn volk oordelen. Vreselijk is het te vallen in de handen des Levenden Gods.

Deze vergelding vindt plaats, voor de Rechterstoel van Christus.

(Romeinen 14:10; 2 Korinthe 5:10)

2 Thessalonicensen 1:3-9:

Als de Wereld ons smaadheid aandoet, wordt tot ons gezegd:

Wij moeten God te allen tijd danken over u, broeders, gelijk billijk is, omdat uw geloof zeer wast, en dat de liefde eens iegelijken van u allen jegens elkander overvloedig wordt; Alzo dat wij zelve van u roemen in de Gemeenten Gods, over uw lijdzaamheid en geloof in al uw vervolgingen en verdrukkingen, die gij verdraagt; Een bewijs van Gods rechtvaardig oordeel, opdat gij waardig geacht wordt het Koninkrijk Gods, voor hetwelk gij ook lijdt; Alzo het recht is bij God verdrukking te vergelden dengenen, die u verdrukken; En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de

openbaring van den HEERE Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht; Met vlamvend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onzen HEERE Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. Dewelken zullen tot straf lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des HEEREN, en van de heerlijkheid Zijner sterkte, ...

- :7 Hij heeft Mozes Zijn wegen bekend gemaakt, den kinderen Israëls Zijn daden.
- :7 Vanaf dit vers, wordt er gesproken over Israël en over de volkeren, hoewel deze woorden ook op ons van toepassing gebracht kunnen worden

Dat vernieuwingsproces zal ook tot Israël komen en daarna tot alle volkeren der aarde. En zal uiteindelijk uitlopen in nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waarin gerechtigheid woont.

Aan Mozes heeft de HEERE Zijn Woord gegeven, waarin Hij Zijn plannen met betrekking tot die Verlossing en het tevoorschijn brengen van de "nieuwe schepping" bekendmaakte. En Mozes mocht dit op typologische wijze, via Tabernakel, offers, feesten, enz, aanschouwelijk maken.

De kinderen Israëls hadden deze Woorden en de uitbeeldingen van deze Woorden moeten gelóven.

- :8 Barmhartig en Genadig is de HEERE, Lankmoedig en groot van Goedertierenheid
- :8 En Israël heeft aan den lijve mogen ervaren en zal dat in de toekomst opnieuw ervaren: "Barmhartig en genadig is de HEERE, lankmoedig en groot van goedertierenheid".

Barmhartig = De HEERE is met innerlijke ontferming bewogen
Hij vergeeft menigvuldiglijk

Genade = De HEERE is genadig

Lankmoedig = De HEERE is zeer geduldig

Goedertierenheid = De HEERE demonstreert Zijn genade

Hij betoont in de praktijk, dat Hij genadig is

- :9** Hij zal niet altoos twisten, noch eeuwiglijk de toorn behouden.
- :9** De HEERE zal maar voor een korte tijd, Zijn toorn bewijzen. Als de HEERE wederkomt, dan zal Hij moeten spreken in Zijn toorn, en het oordeel zal dan voltrokken worden.

Maar als u niet in het oordeel terecht wilt komen:

Psalm 2:8:

Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op de weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen.

Jesaja 57:16-21:

Want Ik zal niet eeuwiglijk twisten, en Ik zal niet geduriglijk verbolgen zijn; want de geest zou van voor Mijn aangezicht overstelpt worden, en de zielen, die Ik gemaakt heb. Ik was verbolgen over de ongerechtigheid hunner gierigheid, en sloeg hen; Ik verborg Mij, en was verbolgen; evenwel gingen zij afkerig henen in den weg huns harten. Ik zie hun wegen, en Ik zal hen genezen; en Ik zal hen geleiden, en hun vertroosting wedergeven, namelijk aan hun treurigen. Ik schep de vrucht der lippen, vrede, vrede dengenen, die verre zijn, en dengenen, die nabij zijn, zegt de HEERE, en Ik zal hen genezen. Doch de goddelozen zijn als een voortgedreven zee, want die kan niet rusten, en haar wateren werpen slijk en modder op. De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede.

- :10** Hij doet ons niet naar onze zonden, en vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden.
- :10** Zijn toorn staat absoluut niet in verhouding tot onze zonden en onze ongerechtigheden. En als wij in Christus zijn, komt Zijn toorn zelfs helemaal niet meer over ons. Zijn toorn komt helemaal niet over ons als wij, zondaars, Hem gehoorzaam zijn, zegt het volgende vers.
- :11** Want zo hoog de hemel is boven de aarde, zo is Zijn goedertierenheid geweldig over degenen, die Hem vrezen.

- :11** Hoewel God een ontoegankelijk Licht bewoont en Zijn troon onbereikbaar is voor de zondige, natuurlijke mens, wordt op grond van geloof, en uit de Rijkdom van Gods genade, ons nu een verse en levende Weg voorgehouden. Een Weg die omhoog leidt, tot in het binnenst heiligdom.
- :12** Zo ver het Oosten is van het Westen, zo ver doet Hij onze overtredingen van ons.
- :12** Oosten = Kedem = Oorsprong (de Oorsprong aller dingen is God)
Westen = Zee, de volkeren
Het schepsel (= Het Westen), kan vanwege haar overtredingen niet bij het Oosten komen. Namelijk zij kan vanuit zichzelf niet tot de Oorsprong aller dingen, namelijk tot God komen

En daarom komt het "Oosten" naar het "Westen".

Precies zoals de zon komt vanuit het Oosten, om het Westen te kunnen verlichten. Zo is de HEERE Zelf, vanuit het Oosten gekomen, om aan het Westen (= Zijn schepping), Zijn leven te kunnen geven.

Maar omdat de HEERE het Oosten verliet en naar het Westen ging, moest Hij eerst door het Zuiden, namelijk moest Hij eerst een weg in slaan van vernedering, lijden en dood), om in het Noorden (= hemel), uitermate verhoogd te worden. De HEERE kwam naar deze wereld om onze overtredingen weg te dragen aan het kruishout

De zon, als type van Christus, komt uit het Oosten en gaat via het Zuiden zijn weg van vernedering en dood en wendt zich tot het Westen.

:13-16

Gelijk zich een vader ontfermt over de kinderen, ontfermt Zich de HEERE over degenen, die Hem vrezen. Want Hij weet, wat maaxsel wij zijn, gedachtig zijnde, dat wij stof zijn. De dagen des mensen zijn als het gras, gelijk een bloem des velds, alzo bloeit hij. Als de wind daarover gegaan is, zo is zij niet meer, en haar plaats kent haar niet meer.

En nu wordt er voor ons, meer een tastbare vergelijking gemaakt.

Een vader, is een type van God de Vader.

De 1^e vader, is de menselijke vader.

Die vader, zorgt voor en ontfermt zich over zijn kinderen, alleen is dit “zeer” gebrekkig.

Zijn ontferming, is in wezen, alleen voor zijn eigen kinderen.

Voor zijn kinderen, die hem vrezen, namelijk die hem vertrouwen.

En zijn goedertierenheid, duurt maar zolang als hij leeft.

En hij leeft niet lang, want hij is als het “gras”.

:17-18

Maar de goedertierenheid des HEEREN is van eeuwigheid en tot eeuwigheid over degenen, die Hem vrezen, en Zijn gerechtigheid aan kindskinderen; Aan degenen, die Zijn verbond houden, en die aan Zijn bevelen denken, om die te doen.

:17-18

Maar de 2e, de “Ware Vader”, geeft volmaakte ontferming en volmaakte goedertierenheid.

En niet aan 1 gezin, maar aan allen die hun vertrouwen op Hem stellen.

En niet aan 1 generatie, maar aan alle generaties (kindskinderen), die in Hem geloven.

En niet aan 1 volk, maar aan alle volkeren die Zijn Woord liefhebben.

En dit voor “eeuwig en altoos”.

Zijn ontferming en goedertierenheid zijn er dus voor hen die Hem als “Vader”, wensen.

Psalm 103:18:

Over hen, die Zijn verbond houden = Die in Hem en Zijn Woord geloven

En aan Zijn bevelen denken = Die nadenken over Zijn onderwijzing

Om die te doen = Om dagelijks daaruit te leven

:19 De HEERE heeft Zijn troon in de hemelen bevestigd en Zijn Koninkrijk heerst over alles.

:19 Bevestigen = Vaststellen; funderen

Op juridische grond is de HEERE Jezus Christus gesteld tot Zoon en Erfgenaam van alles.

Dit gebeurde bij de opstanding van de HEERE Jezus Christus.

Vanaf dat moment werd Zijn Koninkrijk bevestigd en ontving Hij een onwankelbaar en eeuwig Koninkrijk.

Mattheüs 28:17,18:

Vanaf Zijn opstanding, is Hem juridisch gegeven, alle macht in hemel en op aarde. Alleen verbergt de HEERE Zich nog, tot op heden. Maar die tijd komt, dat alle knie zich voor Hem zal buigen. Zijn Koninkrijk heerst dan over allen en over alles.

Dus: vreest Hem = Geloof in Hem!

Kniel voor Hem neder!

Aanbid Hem!

Loof Hem!

:20 Looft den HEERE, Zijn engelen.

Gij krachtige helden, die Zijn Woord doet, gehoorzamende de stem Zijns Words.

:20 Ook hier is het woord "loven" het woord בָּרַח = baruch

= knielen, zegenen, vloeken

Engelen = geestelijke wezens

en net als elk mens zijn zij dienstknechten van God

= boodschappers

God zendt Zijn dienstknechten uit met de geestelijke boodschap en ze zijn krachtig, omdat het Woord van God, dat zij met zich meedragen, Kracht is.

Ze zijn krachtig omdat ze het Woord "doen", namelijk de stem van Gods Woord gehoorzaam zijn, namelijk Zijn Woord geloven.

En hoewel de letterlijke interpretatie van dit vers spreekt over wat Israël zal doen in de toekomst, spreekt het in bijzondere mate nu over het volk, dat nu tot een "1e" geroepen is.

Want het 1e volk, dat daartoe opgeroepen wordt, is het Lichaam van Christus, en elk van de leden van het Lichaam in het bijzonder.

Want de apostel Paulus past deze tekst toe op de Gemeente:

Hebreeën 1:14:

Zijn zij niet allen gediensdige geesten, die tot dienst uitgezonden worden om dergenen wil, die de zaligheid beërven zullen?

Vervolgens spreekt dit vers ook over Israël, in de toekomst.

- :21** Looft den HEERE, al Zijn heirscharen, gij Zijn dienaars, die Zijn welbehagen doet.
- :21** Ook de andere volkeren worden opgeroepen om voor Hem te knielen.
Gods welbehagen is in Zijn Zoon, de HEERE Jezus Christus.
En God heeft een welbehagen in degenen die zich onderwerpen aan de HEERE Christus, de Zoon van de Levende God.
- :22** Looft den HEERE, al Zijn werken, aan alle plaatsen Zijner Heerschappij, loof den HEERE, Mijn ziel.
- :22** Op alle plaatsen, in hemel en op aarde, in heel Zijn schepping, zal men de HEERE loven. Alle knie zal zich eens voor Hem nederbuigen.
En wat is de reden, waarom men dit zal doen?

Omdat men wedergeboren is.

Omdat men weet, Wie de HEERE Jezus Christus is.

Omdat men door genade deel heeft aan Zijn “Wonderwerken”, en aan Zijn “weldaden”.

Zullen we daarom Zijn “Weldaden” nog eens opnoemen?

Onze zonden zijn ons vergeven!

We zijn genezen!

We zijn verlost!

We zijn gekroond met Zijn goedertierenheid en met Zijn barmhartigheden!

We zijn verzadigd met het “Goede”!

We zijn vernieuwd, en wij worden vernieuwd tot een eeuwige jeugd!

Er zijn uiteraard nog veel meer “Weldaden”, die hier niet beschreven worden.

Maar alleen deze Psalm al, zou de begeerte in ons hart opwekken om onze HEERE en Heiland nog beter te leren kennen. En dit is mogelijk, als wij ons willen onderwerpen aan Zijn Woord en aan Zijn Geest.

Opdat wij óók zouden leren verstaan, welke de goede en welbehaaglijke wil van God is in ons persoonlijk leven.

En daarom:

Loof den HEERE Mijn ziel, en al binnen in Mij is Zijn Heilige Naam.

Loof den HEERE Mijn ziel, en vergeet niet één van Zijn weldaden.

Amen.